

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Provincies un mes. 0'25 Ptas.
Estranjé un any. 6'00 "
Número corrent. 5 cents.
No retornám ets originals.

Direcció y Redacció: Arabí 6-pral.
Buzón: Kiosco de G. Lirola.-Borne

Directó, Administradó y Propietari
ES MASCLE ROS

(Tirada: 3400 exemplars)

SETMANARI BILINGÜE INIMICH DE SES PENES Y AMICH D'ES BON HUMÓ

ATENCIÓ: Es número qui vé, será extraordinari si Deu heu vol y en Verga. ¡Cuatre planes ¡5 Centims 5! ¡Una pessá de dos!

S'adelanto de s'hora

De les deu a les onse, jent, eoros y crits

Dilluns de vintitres hores es día 15 va essé. Son les deu quant ja está ple de nóros, sogres y nores, p'es contorns de Santa Eulari, per veure es gran adelanto que a tots mos va causá *espanto* y fou cosa extraordinari. Faltaven cinch minutets per les onse quant sa jent que estave molt impacient ficzos tenia ets uyets a n'es colossal *Figuera* de ses vibrants campanades que ses hores te marcades a sa seua grossa esfera.... Tocan les onse; ¡¡Are!! ¡¡Are!! tot es públich fort crida y no el sentirem tocá perque allá un *coro de frare*, cantant molt desafinat, esbarriat y mal entesos, tots ells amb mistos encesos cantayen amb tó gruixat:

(1) «Mitja nit ja to-o-o-ca
es dilluns-s'ha-des-pe-dit.
Sols eren les onse y are es mitja nit.
Din-don-din-don-din-don.
Es coro ja ca-a-a-anta
a n'es re-lлот-je-de-Cort
sent tocá ses hores aquell que no es sord.
Din-don-din-don-din-don.»

Els sa creyen que cantayen y era perque no es sentien, però creis que pareixien talment ases que bramaven.

Quant de tocá n'está fart de les onse es gran *Figuera*, sa busca grossa lliquera va cap a les onse y quart: ¡¡Ja corre!!! tothóm crida; tóca y en *Gibert* li pitja de cap a les onse y mitja: ¡¡Óle!!! tothóm exclamá. A n'es tres cuarts falta jent y quant sa busca corria, un crit de ¡¡Bien!!! sa sentia sortint d'esmitj de sa jent. Y vá essé estruendós es crit de quant ses buscas plegades dant ses dotze campanades mos trobám a mitja nit.

¡Ja es mitja nit!! ¡Mitja nit!! Deya tothóm y corria perque era tard y volia ben aviat agafá es llot y prest desaparequé sa jent que arremolinada havia feta vetlada y un'hora aviat perdé pues segóns deya en *Quigarro* fent cara de trutja mora:—«¡Gran Deu! M'ha passat un'hora es temps de fumá un xigarro!»

Preguntes

Si cualca infant ha nascut dilluns a les onse y quart o una miqueta mes tard ¿quin día al Mon ha vengut? Si algú estave destinat a mori a les onse y mitja perque es Govern s'hora pitja la Mort que heu heurá lograt? Y es que amb punt de mitja nit d'el Dimoni una galdada solien rebre granada ¿sentiran tal esclafit? Segurament es Govern que molt no es vol molestá no l'hey degué anunciá per considerarló estern. Si algú testament ha fet diguent de que heu deixaria si es día 15 moria a n'es nebot o a n'es net, y si es moria después, que heu deixave a sa criada; mor dins s'hora atropellada ¿quins son hereus vertades?

Será axó una gran medida bona per estovía llum, hora menos de consúm, y un'hora menos de vida.

Escenes varies

—¿Com axi has vengut tant tard a fe feina Lleot-xim?
—Mestre; vos mirau ben prim, domés son les sis y quart. (*Traguentsé es rellotje.*)
—¿O no el dus amb en *Figuera*.
—Si s'adelanta y s'atrassa aquell de Cort un poch massa. Creismé; es una *cafetera*. (*Enterados.*)
—¿T'han enjigat d'es tallé que vens antes de mitj día?

(1) Música de: *Ja mori en Vergueta.*

—¿No está es diná cuit? ¡Fe vía! Son les dotze y mitja.
—¡Ué! Ten amb conta que en *Jelat* que está dins sa cotxeria, no brama fins a mitj día y encare are no ha bramát.
—Calla y no sies somera diguent doy tant garrafal.
—En *Jelat* es mes puntual y mes recta que en *Figuera*. (*Entesos y siga la broma.*)
—Mem escoltáu escolá.
—Digui señora Maria.
—¿Y sa missa de mitj día?
—Fa rato que dita está.
—Com es vetla re-de-llúsa. ¿Y que dimonis m'heu fet?
—Es la una.
—Y jo ma qued avuy sense ohí sa missa. (Aquesta pobre señora anirá al Infern per culpa de *s'adelanto*.)
—Bon vespre.
—¿Are t'entregas?
—Son les vuit.
—Les nou son ja, no es hora de festetjá. ¡Arruix!
—Adios si m'enjegas. (Brega, rompedissa y morros.)

¡Quant de ho per un'hora que han volguda adelantá!
Mitj crú y mitj cuit es menjá, jenres que els han trets defora, altres que han de partí a fora y es tren los ma deixa enterra, un altre es só fort aferra y no sa pot despertá...
¿Tot per qué? Per estovía.
¿Qui en te sa culpa? SA GUERRA.

ES MASCLE ROS.

Un escamat de Sa Pobra

—¿Ahont tirám Salvadó?
—An'es Teatro Victori.
¿Qu'hey vens?
—Ni a sa memori no voldria tenirló.
—¿Per qué? ¿Qu'estau barayats?
—Jo n'om baray amb ningú, pero lo que en Guixa dú, ¿sabs que son? Barbaridats.
Mira tu amb sa «Sang y arena.»
¡Una pesseta amb costá!
¡Si hem pogués rescabalá l'hey treuria de s'esquena!
Mira que no es per diró, però gratis, no hey niria.
—Crec qu'anit t'agradaria, pues fan, «La Mort y Pasió.»
—¿Sabs que será? ¡Un bon bugat aquesta y altres qu'en tira!
A reveura. A sa sortida ja hem dirás com t'ha agradat.
—¿Com t'ha agradat, Salvadó?
—Toni ¿que vols que ta diga? Lo que han duit, no crec que siga ni la *Mort* ni la *Pasió*.
Tot ha anat tant malament qu'es més de lo que m'has dit.
—¿Has vist Deu, essent petit?
—Ni d'atlot, ni naixament.
—¿Com ha estada sa partida?
Jo trop que vens ben ermús.
—Quant hem vist el Bon Jesús ja duia barba corrida; es públich s'es alarmat, perque ha acabat sa pacienci y no aguantave silenci inclús per s'Autoridad.
Tiraven a s'escenari trossos de marés, llistóns....
—(*Rignent*) Y en Guixa dins es calsons s'haurá fet lo necesari.
—Jo te dich que li ha bastat.
—¡Encare s'hen mareix més perque aqueix serca es dobbés!
—Si, com un desesperat.

(Continuará)

D'Inca

Día 11 sa reuni es Consistori presidint es primé Tinent Alcalde D. Pedro Cortés qui doná conta de sos trabais relatius a sa proyectada GRANJA AGRICOLA acordantsé los ensais primitius.

El S.º Amengual (D. Miquel), proposa cursá telegrama de felicitació a nes fuy llustre de aquesta Ciudad Excmo. S.º D. Agustin Luque en motiu d'el seu brillant discurs pronunsiat a nes Senad, proposició que extraña a sos companeros de Consistori pertanesquent ell a n'es partit Maurista.

Interven en los Seños Cortés, Morey, Gelabert y Ferrer coinsidint en b'un tot y felisitand s'iniativa d'el S.º Amengual.

D'es públich pagano surtan frases de ¡muy bien! ¡bravo! y s'ovasió dura llarch rato, pero mes gran va esser encara quant tractá de s'administrasió. Estiga segú el S.º Amengual que Inca amb massa te sa vista ficza amb los actuals aconteixaments.

Viva discusió segueix luego entre los Seños Concejals Reus, Morey y Gelabert uns amb pró y l'altre amb contra sobre s'administració actual Inquera y a continuació el S.º Cortés declina es mando, encarregantsé de s'Alcaldía, es según Tinent Alcalde D. Bartomeu Payeres es qui promet posá totes ses sevas energias y bona voluntad amb so fi d'obrá a gust de tots los qui clamen justicia.

Sa susurra o millo dit m'han afirmad que torna está ja encarregad de s'Alcaldía s'Alcalde D. Bernad Alzina; a sa sesió próxima *se deslindarán* LOS CAMPOS y podrém convensermós que heyá Seños Concejals que antes de ses eleccions eran allisadós de pel y avuy s'han tornads acusadós y etsijents.

Sa meva sitasió, du bon rumbo, lo que si va a *passo lento*; dech havervós de dí que teng de bell nou altra sita per dimecres pero tranquilisauvós voltros lectors, ES BARBO confia tranquil amb sa justicia y tant es axí que está segú y pretén no havé delinquit com heu demostra no utilisá los servicis de MISSE ni PROCURADO per defensarsé; Servidó vostro,

LLORENS BELTRÁN.

NOTA: Sa diu de públich que LA VEU D'INCA finí per consunsió.

Aquesta mort estava prevista. Carestia de papé y escaséz de suscripsió impossibilitan sa vida. Ha mort aquell setmanari ahont colaboraven tants d'hómos de carrera y en «*Juan de Son Caiu*» aquell EUCARIA qui s'havia proposad escriura y posá en clá lo de sa Cotxeria d'es Gallet.—Sigau per DEU perdonads uns y altres.

BARBÓ.

ESTELLICONS

De s'Arraval

¡Bona mania te es *Mulato* de sorti en sa mangue-
ra a regá s'acera a les vuit d'es vespre!
P'es contorns de sa Plassa d'el Progués, tant mala oló fá que calsevol diria que heyá cualca Bóc que et-cétera, etc.

Es hora ja d'acabá de regarmos tant s'acera sinó, ta farém multá o et tayarém sa manguera.

Cansó Llubinera

Na Maria Gallinera,
na Ravull, sa de Can Bó,
deven teni molt mal có;
sempre duen critiquera
vuldria fessen es tró
quant bramen just sa somera
que a n'es meu corral tench jo.

Cremant vergoña Alaronera

Amb motiu de que diumenje (día 7) sa sesió de s'Ajuntament va essé vergoñosa, per sa falta d'asistencia de concejals, avuy (día 14) hem deixat d'asistirí per no havermós d'empagahí a n'es seu lloch y ¡Oh desgracia! Hem sabut que amb asistencia casi jeneral s'han presos acords molt beneficiosos com son: Rejistrá ses cábres d'es cabrés qui venen llet a n'es públich per castigá s'adulteració de tant benéfich com necesari aliment; colocá a sa porta de sa Casa de la Vila un buzón de denuncias lo equivalent per evitá abusos e

